

EMBRASSE | AMBRAS

'Creative duo's ontwerpen vanuit elkaars tegengestelde nieuwe hedendaagse juwelen, accessoires en meer'. Dat was het uitgangspunt van dit project en deze tentoonstelling. Het resultaat moest een betaalbaar product zijn dat in de winkel van De Winkelhaak kan worden verkocht. Hoewel De Winkelhaak vrij Antwerpse georiënteerd is – het is dan ook een stadproject – breken ze nu de grenzen op en Athene tot over de Belgische taalgrens. Voor namen ging men te rade bij Design Wallonia.

Ti ontwerpduo's werden samengevoegd, en de kluizen waren onderdaad niet de meest voor de hand liggende. Maar dit was de bedoeling: Waal versus Vlaaming, ambacht versus technologie, en. Wat dacht je van het koppelen van Elizabeth Leemings, die commerciële juwelen in glas maakt, en het Brusselse Kistnap Your Designer, bekend van vrij geknagde grafische projecten? Een tweedimensionaal houden viel niet lekker wordt uitgenodigd tot een spiraal waarin een glazen knikker kan rollen: The Choice-maker, een onderzoek dat hen tot het materiaalcentrum van TIOO leidde.

Of juweelontwerpster Manika De Vos en meubelontwerper Dervie Vermeyden? Op het eerste gezicht is het enige dat je gemeen hebben een grote gedrevenheid voor hun zaak. Het resultaat is een lamp in hout en plexi, die je zelf in elkaar kunt puzzelen met behulp van magneten. En is een kleinere versie in het een draagbaar juweel.

Al een hele tijd geleden werden de designers geïntroduceerd. De meeste duo's wisten snel wat ze zouden maken. Al bekende sommigen dat ze toch iets te weinig tijd hadden vrijgemaakt voor het project. Maar anderen, zoals Stijn Van der Auwera en Gaia Noe hebben elkaar gevonden en weten vander aan nieuwe projecten. Het eerste resultaat zijn

glazen met een 3D geprint latex. Katja Van Broeckel en Clara Lavendhomme wisten binnen het uur welke richting ze uit wilden: een juweel in latex en porselein.

De resultaten waren soms verrassend, soms verwacht. Natuurlijk kwam Nerdie El-Agnaf bij een mix uit toen ze met Antoine Van Loocke samenwerkte: Patattenchutler 2.0. Antoine vervaardigde het gerecycleerde lemmet, het heft werd 3D-geprint. Bij de meeste resultaten zijn de reflecterende broches, in de vorm van factorenfactorat van Karen Vermeir en de Brusselse brachetonwappers van No More Tears. Cils à Brizer van Marie Lalluron en Adeline Braudry bestaat uit twee krigen bijeengehouden door een juweel. Bij koude kuit je de kraag delen met een geleide, maar daarvoor moet wel het juweel gebroken worden.

Geïntegreerd met EMBRASSE | AMBRAS liepen de Jewellery Sessions, een internationaal project van Silke Fleischer, aan dialoog tussen juweelontwerpers en fotografen. Het is een compacte tentoonstelling van zesien beelden waarbij de fotograaf vanuit zijn eigen interpretatie de betekenis achter de sieraden toont. Jewellery Sessions wordt eerder getoond tijdens het prestigieuze Schmuck in München. Te laat? Kijk dan op www.jewellerysessions.com.

Christian Oosterink

De tentoonstelling EMBRASSE | AMBRAS liep van 18 oktober tot 16 november 2013 in De Winkelhaak in Antwerpen.

Patattenchutler 2.0 van Antoine Van Loocke en Katja Van Broeckel

Nerdie El-Agnaf van Antoine Van Loocke en Katja Van Broeckel

Choice-maker van Manika De Vos en Dervie Vermeyden

EUROPESE TRIËNNALE VOOR KERAMIEK EN GLAS

Stranger Tooth van Peter Noveck

Beneveld wat er nu al gebeurt in de wereld van keramiek en glas? Elke drie jaar organiseert WCC-BF een update van glas en keramiek uit België, aangevuld met twee gastlanden. Dit jaar zijn dat Frankrijk en Noorwegen.

Les Anciens Abattoirs toont een uiteenlopend beeld. Samenraaf Jean Claude Legrand, zelf keramist, probeert een eenheid te brengen, maar dat is niet eenvoudig. Hoe combineer je immers de zachte en griezelige poppen van Peggy Wauters met de strakke installatie van Cathy Cois? Het geometrische werk van Polybedre met de grote hoofden van Laurent Dufour? De ene keer door de ruimtelijkheid van het oude stadhuys te betrekken, onder meer met het werk Matter Suspendue van Corina Thorndon en de hangende glasinstallatie van Mariken Dumon, maar de andere keer blijkt het gebouw toch wat te klein. Zoals bij de

Stranger Tooth van Peter Noveck

Choice-maker van Manika De Vos en Dervie Vermeyden

grote keramische installatie van Peter Noveck. Zijn drie grote hangende keramische werken, waaronder Stranger Tooth en Blue Pepper verdienen elk meer plaats, zodat ze autonoom tot hun recht kunnen komen. Jammer overigens dat Frans Gentile er op stond om zijn Melvin servies op een schouwelijk lelijke tafel te tonen die afbreuk doet aan het servies en aan de omringende werken.

En toch is Jean Claude Legrand erin geslaagd om een interessant totaalbeeld te creëren. Hij opteert voor een wandeling langs de werken, met hier en daar een woord die visuele rust of isolatie schenkt. Samen met de verschillende curatoren idne voor België, twee voor Frankrijk en een voor Noorwegen toont hij zo een actueel beeld van de keramiek- en glaskunst van de deelnemende landen. Ondanks de toren van Stijn Wuyts, een intrigerende constructie van glazen elementen, samen-

gehouden met elastieken, die opgebeld staat in een soort kappel. De soundtrack van de installatie op de achtergrond versterkt het werk en zorgt ervoor dat je blijft kijken. Je stapt naar de toren van langs de glazen van Melanie Lacombe. De ramen herinneren wat aan Wim Delvoye. Melanie geeft een profane invulling aan de eeuwencoude verhalen van het glas en keramiek.

Elders in de ruimte brengt het werk van Jan Marechal een wrege lachigheid in de tentoonstelling. Een witte dring is terug te vinden in het werk van May Sneuill Von Krogh. Het sneeuwwitte, maar doodswaaiende lam is zo esthetisch dat je even vergeet dat je kijkt naar een stervend lam. Het werk van Einold Wiltmannen doet je twee maal kijken. Europa toont twee beelden, geïnspireerd op een Soemersch reliëf. De ene man is opgebouwd in steenged, zijn evenbeeld is een 3D-print in glas.

Slaagt de tentoonstelling erin om een volledig beeld te geven van wat er gebeurt op keramiek- en glastaf in België, Noorwegen en Frankrijk?

glasjasje. Katja
Claire Lavendhorn
binnen het uur welke richting
ze uit wilden: een juweel in
titaan en porselein.

De resultaten waren soms
verrassend, soms verwacht.
Natuurlijk kwam Nedda El-
Asmar bij een mes uit toen ze
met Antoine Van Loocke sa-
menwerkte: *Patattenscheller*
2.0. Antoine smeedde het
gerecycleerde lemmet, het
heft werd 3D-geprint. Bij de
mooiste resultaten zijn de
reflecterende broches, in de
vorm van fietsreflectoren van
Karen Vanmol en de Brusselse
textielontwerpers van No
More Twist. *Cols à Briser* van
Maelle Laduron en Adeline
Beaudry bestaat uit twee kra-
gen bijeengehouden door een
juweel. Bij koude kun je de
kraag delen met een geliefde,
maar daarvoor moet wel het
juweel gebroken worden.

Gelijktijdig met *Embrasse |*
Ambras liepen de *Jewellery*
Sessions, een internationaal
project van Silke Fleischer,
lang tussen juweelont-
werkers. Het is

The Choicemaker, Elisabeth Leenknecht en Kidnap
Your Designer. Foto: Ellie Van den Brande

Reflective, Karen Vanmol en No More Twist. Foto: Ellie Van den Brande